

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

► REGISTRACIJA I KOMUNIJAI IR SUTVIRTINIMO SAKRAMENTUI

Pirmajai Komunijai vaikai registruojami nuo 9 metų, Sutvirtinimui registruojami tikintieji, kurie Sutvirtinimo sakramento teikimo dieną (planuojama 2019 m. vasarą) bus sulaukę 15 metų. Suaugę, norintys ruošti Krikštui, Pirmajai Komunijai, Sutvirtinimo sakramentui.

Registracija vyksta iki rugsėjo 18 d., 15.00 – 17.50 val. (darbo dienomis) parapijos namuose. Vaikus ir paauglius registruoja tėvai. Auka - 15 € (skiriama parapijos katechetinei veiklai, alfa kurso lektoriams, alfa išvykai, lytiškumo ugdymo savaitgaliui, pratyboms, parapijos namų išlaikymui).

Registracijai reikalingi dokumentai: **I Komunijai – Krikšto liudijimo kopija; Sutvirtinimui – Krikšto ir I Komunijos liudijimų kopijos.**

Nebus registruojami tie, kurie neturės dokumentų kopijų.

► KVICIAME Į KATECHUMENATO PROGRAMĄ

Katechumenatas yra Katalikų Bažnyčios programa suaugusiems ir jaunimui, skirta pasirengimui priimti Krikšto, Sutvirtinimo ir Pirmosios Komunijos sakramentus ir pilnai įsijungti į Bažnyčios gyvenimą. Taip pat šioje programoje labai naudinga dalyvauti tiems, kurie vaikystėje buvo pakrikštyti ir priėmė sakramentus, o dabar suaugę norėtų labiau pažinti ir pagilinti savo tikėjimą. Katechumenato tikslas yra atsivertimas – proto ir širdies perkeitimas. Krikščionio gyvenimas yra nuolatinė atsivertimo kelionė, o Katechumenato tikslas yra padėti ją keliauti. Jeigu Jūs norėtumėte geriau suprasti ir gyventi krikščionišką gyvenimą, Katechumenato programa gali būti tai, ko Jums reikia. Katechumenatas vyks nuo rugsėjo iki birželio mėnesio, vieną kartą per savaitę. Informacija tel. 8 688 29558.

LITURGINIAI SKAITINIAI

27 P — Šv. Monika

2 Tes 1, 1-5. 11b-12; Ps 95, 1-5; Mt 23, 13-22

28 A — Šv. Augustinas, vyskupas, Bažnyčios mokytojas

2 Tes 2, 1-3a. 13-17; Ps 95, 10-13; Mt 23, 23-26

29 T — Šv. Jono Krikštytojo Nukankinimas

Jer 1, 17-19; Ps 70, 1-6. 15-17; Mk 6, 17-29

30 K — 1 Kor 1, 1-9; Ps 144, 2-7; Mt 24, 42-51

31 P — 1 Kor 1, 17-25; Ps 32, 1-2. 4-5. 10-11; Mt 25, 1-13

1 Š — 1 Kor 1, 26-31; Ps 32, 12-13. 18-21; Mt 25, 14-30

2 S — XXII EILINIS SEKMADIENIS

Įst 4, 1-2. 6-8; Ps 14, 2-5; Jok 1, 17-18. 21b-22. 27; Mk 7, 1-8a. 14-15. 21-23

Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija, Vilniaus g. 2, 97129 Kretinga
tel.: (8-445) 76373, mob.: 8 686 30227; faksas: (8-445) 77481; el. paštas: kretingosparapija@gmail.com
Parapijos interneto svetainės adresas: www.kretingospranciskonai.lt
Parapijos raštinės darbo laikas: 9.00 - 13.00 ir 15.00 - 19.00, sekmadieniais 9.00 - 14.00
banko sąsk.: Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija,
im. kodas - 190769729, sąsk. nr. - LT904010041800022330, DnB bankas, Kretingos sk.
Laikraštėlių parengė Giedrė Gagalaitė
Laikraštėlių galite prenumeruoti el. paštu apsilankę parapijos interneto svetainėje.

KELYJE

NR. 1027 • XXI EILINIS SEKMADIENIS • 2018 M. RUGPJŪČIO 26 D.

IŠ JOZUĖS KNYGOS
(24, 1-2A. 15-18B)

Jozuė surinko visas Izraelio gimines į Sichemą. Jis susišaukė Izraelio seniūnus, jo viršininkus, teisėjus ir prievaizdus. Jiems stojus Dievo akivaizdon, Jozuė tautai bylojo: „Jeigu jums nepatinka tarnauti Viešpačiui, tai šiandien pasirinkite, kam jūs tarnausite: dievams, kuriuos garbino jūsų tėvai anapus upės, ar dievams amoritų, kurių šalyje jūs gyvenate. O aš ir mano namai tarnausime Viešpačiui“.

Tauta atsiliepė: „To niekad nebus, kad pamestume Viešpatį ir imtume tarnauti svetimiems dievaičiams! Viešpats, mūsų Dievas, mus ir mūsų tėvus išvedė iš Egipto, iš vergavimo vietos. Jis mūsų akyse padarė didingų stebuklų ir saugojo mus visuose keliuose, kuriais ėjome, tarp visų tautų, per kurias mums teko keliauti. Todėl mes tarnausime Viešpačiui, nes jis – mūsų Dievas“.

IŠ ŠVENTOJO APAŠTALO PAULIAUS
LAIŠKO EFEZIEČIAMS (5, 21-32)

Broliai!

Pakluskite vieni kitiems dėl Kristaus baimės. Jūs, moterys, būkite klusnios savo vyrams, lyg kad Viešpačiui, nes vyras yra žmonos galva, kaip Kristus yra Bažnyčios galva, – jis, kūno gelbėtojas. Ir kaip Bažnyčia klauso Kristaus, taip ir moterys visame kame teklauso vyrų.

Jūs, vyrai, mylėkite žmonas, kaip ir Kristus mylėjo Bažnyčią ir atidavė už ją save, kad ją pašventintų, apvalydamas vandens nuplovimu ir žodžiu, kad padarytų sau garbingą Bažnyčią, neturinčią jokios dėmės, nei raukšlės, nei nieko tokio, bet šventą ir nesuteptą. Taip ir vyrai turi mylėti savo žmonas, tarytum savuosius kūnus. Kas myli žmoną, myli save patį. Juk niekas niekada nėra nekenčęs savo kūno, bet jį maitina ir globoja, kaip ir Kristus Bažnyčią. Mes gi esame jo kūno nariai.

„Todėl žmogus paliks tėvą bei motiną ir glausis prie savo žmonos, ir du taps vienu kūnu“. Šita paslaptis yra didelė, – aš tai sakau, žvelgdamas į Kristų ir Bažnyčią.

ALELIUJA. - *Viešpatie, tavo žodžiai yra dvasia ir gyvenimas.*

Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius. - ALELIUJA.

EVANGELIJA PAGAL JONĄ (6, 60-69)

Daugelis Jėzaus mokinių sakė: „Kieti jo žodžiai, kas gali jų klausytis!“

Jėzus, žinodamas, kad mokiniai dėl to murma, paklausė: „Jus tai piktna? O kas būtų, jei pamatytumėte Žmogaus Sūnų, užžengiantį ten, kur jis buvo pirmiau?! Dvasia teikia gyvybę, o kūnas nieko neduoda. Žodžiai, kuriuos jums kalbėjau, yra dvasia ir gyvenimas. Bet kai kurie iš jūsų netiki“.

Mat Jėzus iš pat pradžių žinojo ir kas netiki, ir kas jį išduos. Jis dar sakė: „Štai kodėl aš jums sakiau: niekas neateis pas mane, jeigu jam nebus duota Tėvo“.

Nuo to meto nemaža jo mokinių pasitraukė ir daugiau su juo nebevaikščiojo. Tada Jėzus paklausė Dvylika: „Gal ir jūs norite pasitraukti?“

Simonas Petras atsakė: „Viešpatie, pas ką mes eisime?! Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius. Mes įtikėjome ir pamatėme, kad tu – Dievo Šventasis“.

► POPIEŽIUS PRANCIŠKUS APIE ŠVENTAŠIAS MIŠIAS (XI)

Mes gerai žinome, kad Mišioms pasibaigus prasideda mūsų krikščioniškas liudijimas. Krikščionys Mišiose dalyvauja ne tam, kad atliktų savaitės pareigą ir paskui jas užmirštų. Ne. Krikščionys dalyvauja Viešpaties Kančioje ir Prisikėlime, kad po to „krikščioniškai“ gyventų. Išeiname iš bažnyčios lydimi „Viešpaties ramybės“ ir Dievo palaiminimą nešame į visą savo kasdienybę, į namus, į darbo aplinką. Tarp visų kasdienių užsiėmimų šloviname Viešpatį savo gyvenimu. Bet jei mes išeiname iš bažnyčios kalbėdamiesi ir žvalgydamiesi vieni į kitus, Mišios nepalieka pėdsako mūsų širdyje. Kodėl? Dėl to, kad mes nesugebame liudyti. Kiekvieną kartą kai išeinu iš Mišių, turiu išeiti geresnis, negu buvau įeidamas, su daugiau gyvybės savyje, daugiau jėgų, su noru liudyti krikščionybę. Eucharistijoje Viešpats įeina į mūsų vidų, į mūsų kūną, kad galėtume su tikėjimu priimti sakramentą liudyti gyvenime. Tad, nuo šventės pereiname prie gyvenimo, suprasdami, kad Mišių auką atbaigs konkretūs darbai žmogaus, asmeniškai pasineriančio į Kristaus slėpinius. Turime atsiminti, jog švenčiame Eucharistiją tam, kad tapume „eucharistiniais žmonėmis“. Ką tai reiškia? Reiškia leisti Kristui veikti per mūsų darbus, leisti kad jo mintys būtų mūsų mintys, jo jausmai – mūsų jausmai, jo pasirinkimai – mūsų pasirinkimai. Tai ir yra šventumas. Krikščioniškasis šventumas - viską daryti taip, kaip Kristus. Labai gerai tai išreiškia šv. Paulius, kalbėdamas apie supanašėjimą su Kristumi: „Esu nukryžiuotas kartu su Kristumi. Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus. Dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaukojo save už mane“ (Gal 2,19-20). Pauliaus patirtis pamoko ir mus: jei mes mariname savo egoizmą, jei mariname savyje tai, kas prieštarauja Evangelijai ir Jėzaus meilei, vis daugiau vietos mumyse skiriama Šventosios Dvasios veikimui. Krikščionys - tai žmonės, kurie priėmę Kristaus Kūną ir Kraują, daugiau vietos savo sielose skiria Šventajai Dvasiai. Tebūna didelės ir talpios jūsų sielos; tebūna siauros, užsidariusios, mažos ir mylinčios tik save. Siela tebūna plati, didelė, tebūnie platus jo akiračiai. Leiskite, kad priėmus Kristaus Kūną ir Kraują Šventoji Dvasia padarytų mus didžiadvasiais. Kadangi užbaigus Mišių auką Kristaus buyimas su mumis nesibaigia, Eucharistija saugoma tabernakulyje ligoniams ir tyliam Švenčiausiojo Sakramento adoravimui, privačiam ir viešam Eucharistijos garbinimui ne Mišių metu, kuris mums padeda „pasilikti Kristuje“. Mišių vaisiai bręsta mūsų kasdieniniame gyvenime. Kaip moko Katalikų Bažnyčios Katekizmas, Eucharistija stiprina mūsų vienybę su Kristumi, padeda mums atsiri-boti nuo nuodėmės, vienija mus tarpusavyje, padeda būti atsakingiems už kitus, ypač už vargstančiuosius. Mes, kaip moko šv. Paulius, vienybės su Kristumi lobį nešiojamės savyje kaip trapiuose moliniuose induose, todėl mums reikia vis sugrįžti prie jo šventojo altoriaus, iki pat tos dienos kai pilnatviškai dalyvausime Avinėlio vestuvių pokylyje. (Vatikano radijas)